

III TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 8:23b- Js 9:3)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii nagu Jumal põlgas muistsel ajal ära Sebuloni ja Naftali maad, nõnda austab ta tulevikus mereäärset teed, Jordani tagust maad, paganate piirkonda. Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees, nii nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt – tema sundija vitsa – oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 27:1. 4ab. 7-8. 13-14 R:1a)

R: Issand on mu valgus ja mu lunastus.

Issand on mu valgus ja mu lunastus,
keda peaksin kartma?

Issand on mu elujõud,
kelle ees peaksin värisema?

R:

Vaid üht ma olen palunud Issandalt,
seda üksnes ma ihkan,
et ma saaksin olla Issanda kojas
kõik mu elupäevad.

R:

Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust
elavate maal.

Oota Issandat ja ole tugev.

Sinu süda olgu kindel. Looda Issanda peale!

R:

(Teine lugemine 1Ko 1:10-13.17)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma manitsen teid, vennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel, et te elaksite üksmeeles ja et teie vahel ei oleks lõhenemist. Olgu teil üks süda ja üks mõtteviis. Kloe pere, mu vennad, on mulle teie kohta teada andnud, et teie seas on lahkmeelt ja riidu. Ma pean silmas seda, et mõni teie seast ütleb: “Mina olen Pauluse poolt” või “Mina olen Keefase poolt” ehk “Mina olen Kristuse poolt.” Kas Kristus on mitmeks jagatud? Kas on siis Paulus teie eest risti löödud? Või on teid Pauluse nimesse ristitud? Sest Kristus ei ole mind läkitanud ristima, vaid evangeeliumi kuulutama, kuid mitte inimese tarkuse sõnadega, et Kristuse rist ei saaks tühiseks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4:17)

Halleluuja. Jeesus kuulutas evangeeliumi Jumala riigist ja parandas kõiki, kes olid haiged ja vigased. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 4:12-23 lüh. 12-17)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus sai kuulda, et Johannes oli vangitorni heidetud, läks ta Galileasse tagasi. Ta jättis maha Naatsareti ning asus elama Kapernauma, järveäärsesse linna Sebuloni ja Naftali maal, et läheks täide, mis prohvet Jesaja kaudu on öeldud: Sebulonimaa ja Naftalimaa järve äärne ala, sealpool Jordanit, paganate Galilea; rahvas, kes istub pimeduses, on suurt valgust näinud. Ja neile, kes istuvad surmavarju maal, neile on koitnud valgus.

Sellest ajast peale hakkas Jeesus kuulutama: “Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!” Aga kui ta Galilea järve rannal kõndis, nägi ta kahte venda, Siimonit, keda nimetatakse Peetruseks, ja tema venda Andreast võrke vette laskmas, sest nad olid kalurid. Ja Jeesus ütles neile: “Käige minu järel ja ma teen teist inimesepüüdjad.” Sedamaid jätsid nemad oma võrgud ning läksid tema järel. Ja kui ta sealt edasi läks, nägi ta teist kaht venda, Jaakobust ja Johannest, kes koos oma isa Sebedeusega paadis võrke parandasid. Jeesus kutsus neidki. Ja nad jätsid sedamaid oma paadi ja isa ning läksid tema järel. Aga Jeesus käis läbi kogu Galilea, õpetas nende sünagoogides ja kuulutas rõõmusõnumit kuningriigist ning tegi terveks kõik haiged ja vigased rahva seas.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, talvisel ajal tõuseb põhjamaadel päike hilja ja loojub vara, ning kui veel taevas on pilves ja lume asemel sajab vihma, siis paistab maailm aknastki troostitult hall ja ajab masenduse peale. Siis tahakski hakata millegi üle nurisema või kellegi kallal norima. Kuid nurisemiseks õigustust tegelikult ei ole, ja norimiseks veel vähem. Talvel ongi alati olnud pime ja sadanud vihma ja lumelõrtsi, või on olnud muidu halb ilm. See tähendab: probleem ei ole “seal väljas”, probleem on meis, ja kui me oskame seda näha, siis juba ainuüksi sellest hakkab natuke kergem.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänapäeva inimesel on piibli mõningaid võrdpilte vahel lausa häiriv ette kujutada, eriti kui juhtub olema niigi halb tuju ja tahaks seda kuhugi välja elada. Kasvõi see lõik evangeeliumist, mida äsja lugesime. Kuidas sai Jeesus öelda elukutselistele kaluritele “ma teen teist inimesepüüdjad”, otseses tõlkes “inimestekalurid”. Kuidas? Püüda inimesi? Kas võrguga või õngega? ... käib kohe peast läbi küsimus. Mida oleks meie nende kalurite asemel mõelnud? Kas inimesed, kelleni soovitakse evangeelium viia, on siis tõesti nagu rumalad kalad, kes pahaaimamatult võrku ujuvad või ussi sisse peidetud konksu endale suhu kinni hammustavad?

Kuid miks siis ei rutanud äsjakutsutud jüngrid Jeesuse järel minnes oma võrke, ahinguid ja õngesid kaasa vedama? Aga sellepärast, et nad said aru, mida Jeesus mõtles. Vanad keeled olid tänapäevaga võrreldes palju ebatäpsemad ja neis oli oluliselt vähem sõnu, seetõttu oli sellise keele abil raske keerulisi olukordi seletada. Kuid nii nagu kõnelejad olid harjunud kasutama mitmetähenduslikke sõnaseadmisi ja võrdlusi, olid ka kuulajad vilunud neist kõige mõistusepärasemat tähendust üles leidma. Seega said apostlid aru, mida neilt nõuti: nii nagu Jeesus veenis neid enda järel käima, samal kombel pidid nemad suutma veenda teisi inimesi Kristust vastu võtma.

Pealegi kajastab evangeelium antud juhul Jeesuse esimest kohtumist oma tulevaste jüngritega. Edaspidi õpetas ta neid ju veel kolm aastat. Selleks ajaks, kui Jeesus taevasse võeti, oli ta oma jüngritele juba vahendanud tõhusa ja paindliku misjonistrateegia, mis võimaldas kohanduda ümbritseva maailmaga, õppida nii juutidelt kui paganatelt, kuidas viia evangeelium kuulajateni võimalikult arusaadaval kujul.

Armsad õed ja vennad, võibolla kasutas Jumal ebatäpset keelt lausa meelega, et uskumist inimesele mitte liiga lihtsaks teha. Kindlasti tuleb ka Jeesuse mõistukõned ja mitmemõttelised võrdpildid lahti harutada ja nende kõikvõimalikud tõlgendusvariandid läbi töötada. Kuid evangeeliumi lugedes ja kirikusse minnes ei pea me mõtlema selle peale, kuidas oma jäsemel võrgust välja harutada või

konks kurgust kätte saada; head karjast järgides ei pea me kartma ei pügamist ega vardasse sattumist. Sest me ei tohi kunagi unustada, et Jumal ei ole inimene, ja et – mis veel tähtsam – Jumal ei ole ka kurat. Kui ta inimesele midagi ilmutab, siis pole selles ei kurjust ega salakavalust ja tema sõnu terve mõistusega võttes on neist võimalik ka õigesti aru saada. Jumal annab oma ilmutuse läbi mõista, et tema seaduste järgi elamine on parim, mis inimesele on siin maailmas võimalik. Aamen.